

ब्रह्मणे स्वाहाभिजिते स्वाहा । ब्रह्मलोकाय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति” [६] इति । ‘ब्रह्मलोकः’ सत्यलोकः, तत् स्वामित्वं कामयमानो ब्राह्मणजातियुक्तः पुरुषो ‘ब्रह्म’शब्देन विवक्षितः । ‘अभिजित्’सञ्ज्ञकश्च उत्तराषाढश्रवणयोर्मध्यवर्त्ति नक्षत्रं, तदभिमानिदेवस्यापि ब्रह्मेति नामधेयं । स्पष्टमन्यत् ॥

अथ सप्तमस्येष्टिं विधत्ते । “विष्णुर्वा अकामयत् । पुण्यः श्लोकः शृण्वीय । न मा पापी कीर्त्तिरागच्छेदिति । स एतं विष्णवे श्रोणायै पुरोडाशं त्रिकपालं निरवपत् । ततो वै स पुण्यः श्लोकमशृणुत् । नैनं पापी कीर्त्तिरागच्छत् । पुण्यः ह वै श्लोकः शृणुते । नैनं पापी कीर्त्तिरागच्छति । य एतेन हविषा यजते । य उ चैनदेवं वेद । सोऽत्र जुहोति । विष्णवे स्वाहा श्रोणायै स्वाहा । श्लोकाय स्वाहा श्रुताय स्वाहेति” [७] इति । ‘पुण्यश्लोकः’ स्तुतिः, ‘पापकीर्त्ति’ निन्दा, ‘श्रोणा’ श्रवणनक्षत्रं, ‘श्लोकाः’ स्तुत्यभिमानि देवः । ‘श्रुतः’ श्रवणाभिमानि देवः । स्पष्टमन्यत् ॥

अथाष्टमस्येष्टिं विधत्ते । “वसवो वा अकामयन्त । अग्रं देवतानां परीयामेति । त एतं वसुभ्यः अविष्ठाभ्यः पुरोडाशमष्टाकपालं निरपवन् । ततो वै तेऽग्रं देवतानां परीयन् । अग्रः ह वै समानानां पर्येति । य एतेन हविषा यजते । य उ चैनदेवं वेद । सोऽत्र जुहोति । वसुभ्यः स्वाहा अविष्ठाभ्यः स्वाहा । अग्राय स्वाहा परीत्यै स्वाहेति” [८] इति । देवतानां मध्ये ‘अग्रं’ मुख्यत्वं, ‘परीयाम’ परितः प्राप्नुयामः,